

กรณีตัวอย่าง

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
กรณีผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

เกี่ยวกับ

การละทิ้งหน้าที่ราชการ

เกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่ราชการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

เรื่องที่ ๑/๒๕๖๔

กรณีความผิด : เกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่ราชการ

ข้อเท็จจริง : นางสาว ป เป็นข้าราชการครู เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู มีพฤติกรรมละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร โดยวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๐๙.๐๐ น. นางสาว ป ได้โทรศัพท์ขออนุญาตลาป่วยต่อผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๒ วัน คือ วันที่ ๒๙ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ - ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นวันเสาร์และอาทิตย์) แต่นางสาว ป ได้เดินทางไปหาแม่สามีที่อยู่จังหวัดกำแพงเพชร และวันที่ ๒ - ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ นางสาว ป ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก รวมเวลาเป็น ๔ วันทำการ ต่อมาวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ นางสาว ป ได้เดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ และยื่นใบลาป่วยต่อผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนได้แจ้งให้นำใบรับรองแพทย์มาเพื่อประกอบการพิจารณาการลา แต่นางสาว ป ไม่สามารถจัดหาได้ ผู้อำนวยการโรงเรียนจึงไม่อนุญาตให้ลาป่วย และเป็นเหตุให้นางสาว ป ขาดราชการในวันดังกล่าว โดยนางสาว ป ได้ยื่นใบลาอันเป็นเท็จ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

การประพฤติดิจรรยาบรรณของวิชาชีพ

เป็นการประพฤติดิจรรยาบรรณของวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๗ ต้องมีวินัยในตนเอง ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๑ แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ส่วนที่ ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง ข้อ ๕ (ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (๓) ขาดความรับผิดชอบ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ให้ภาคทัณฑ์ ตามมาตรา ๕๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖

เรื่องที่ ๒/๒๕๖๔

กรณีความผิด : เกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่ราชการ

ข้อเท็จจริง : นางสาว ด เป็นข้าราชการครูในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ได้ยื่นใบลาพักต่อผู้อำนวยการโรงเรียนในระหว่างวันที่ ๑ - ๒ และ ๕ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕ วัน แต่ในช่วงการลาพักดังกล่าวได้เดินทางไปต่างประเทศ โดยมีได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง โดยนางสาว ด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

การประพฤติดิจรรยาบรรณของวิชาชีพ

เป็นการประพฤติดิจรรยาบรรณของวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๘ ต้องรัก ศรัทธา ชื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ

ต่อวิชาชีพ ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๑ แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ข้อ ๖ (ข) เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (๔) ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือแบบแผนของทางราชการจนก่อให้เกิดความเสียหาย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ให้ภาคทัณฑ์ ตามมาตรา ๕๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖
